

lobkyně na žalovaném jednak náhrady nákladů slehnutí podle Šu 167 obč. zák. 2.880 Kč, jednak podle Šu 1328 obč. zák. náhrady za újmu, která jí vznikla na budoucí existenci a bezúhonné pověsti 5.620 Kč, poněvadž žalovaný prohlásil, že ji za manželku nikdy nepojme, poněvadž dítě, které se jí narodilo, není jeho dítětem. Z toho plyne, že jde o nároky žalobkyně z otcovství žalovaného. Nelze pochybovati, že nárok na základě Šu 167 obč. zák. lze uplatňovati výhradně u okresního soudu. Jde jen o to, zda též spor o nárok dle Šu 1328 obč. zák. náleží podle Šu 49 čís. 2 j. n. na okresní soud. § 49 čís. 2 j. n. mluví všeobecně o závazcích nemanželského otce vůči matce ze zákona, nerozeznáváje povinnost otce nahraditi matce náklady slehnutí od závazků podle Šu 1295 a násl. obč. zák., pročež nutno míti za to, že pod ustanovení Šu 49 čís. 2 j. n. spadají veškeré nároky matky, jež tato uplatňuje na základě zákona v řízení sporném. V případě tomto jde o matku (ženu) i o zákonnou povinnost nemanželského otce vůči ní. Jest proto ku rozhodování o tomto nároku povolán výhradně okresní soud. Dle toho byl zemský soud v Praze ku projednávání této rozepře věcně nepřislušným. Nepřislušnost ta nedá se ani úmluvou stran zhojiti (§ 104 j. n.) a dlužno k ní z moci úřední přihlížeti, třeba i vytýkána nebyla (§ 240 odstavec druhý c. ř. s.). Jest proto rozsudek ve smyslu Šu 477 čís. 3 c. ř. s. zmatečným.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

#### D ů v o d y:

Napadené usnesení vyhovuje v podstatě zákonu a stavu věci, opírajíc se zřejmě o rozhodnutí Nejvyššího soudu, uveřejněné pod č. 1106 sb. Vážný. Na tom nemění ničeho, že, jak se zdá, v částce 2.880 Kč zahrnut jest též nárok podle Šu 1042 obč. zák. na náhradu nákladu, jež žalobkyně za žalovaného činila na výživu a ošetřování dítěte, neboť i tento nárok patří k výlučné věcné příslušnosti okresního soudu (viz rozh. čís. 603 sb. Vážný). Otázku, zda by žaloba o nárok podle Šu 1328 obč. zák. patřila před sborový soud, kdyby k porodu nebylo došlo, netřeba v tomto případě řešiti, ježto žalobkyně, třebaže se v úvodě žaloby zmiňuje o svedení za nesplněného slibu manželství, nárok na 2.880 Kč uplatňuje výslovně jako následek těhotenství a slehnutí a navazuje slovy »kromě toho jsem utrpěla újmu . . . . .«, takže i tento nárok dovozuje z těhotenství a slehnutí, tedy z nemanželského otcovství.

#### Čís. 3682.

**Zákon o posloupnosti do statků střední velikosti (český zemský zákon ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák.) není na překážku odprodeji některých pozemků za účelem splnění dotační povinnosti.**

(Rozh. ze dne 2. dubna 1924, R I 237/24.)

Žádosti čtyř provdaných dcer, by jim manželský otec vyplatil věnem po 6.000 Kč, bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z těchto

## d ů v o d ů:

Po stránce právní uvážil soud rekursní souhlasně se soudem prvé stolice majetkové poměry stěžovatele správně. Jeho tvrzení, že nebude s to, by k výplatě celkového věna navrhovatelek potřebných 24.000 Kč výpůjčkou si opatřil, nemá ve spisech a v majetkovém stavu stěžovatele opory, když jeho majetek nemovitý knihovně jen 16.060 Kč jest zatížen a při ceně 155.000 Kč nižšími soudy za prokázanou přijaté další knihovní zatížení 24.000 Kč lehko snese a připouští. Dluhy neknihovní ve výši 65.170 Kč nemohou býti tíživé a pro stěžovatele nesnesitelné, když žádný z jeho věřitelů dosud ani knihovního zajištění nežádal, což zajiště jest důkazem schopnosti ku placení stěžovatelovy. Když tedy dle zjištěného majetkového stavu stěžovatel bude si lehko moci na výplatu věna navrhovatelek potřebných 24.000 Kč v některém peněžním ústavu vypůjčiti, odpadá soudem rekursním v napadeném usnesení nadhozená možnost odprodeje některých pozemků od rozsáhlého statku stěžovatele. Však i kdyby stěžovatel s touto možností počítati musel, jest jeho poukaz na zákon ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. o dělení dědictví při selských statcích střední velikosti bezvýznamným, neboť jednak případ dělení dědictví tímto zákonem upravený dosud nenastal, jednak zákon ten nijak odprodeji některých pozemků při tak velkém statku, jako je statek stěžovatelův, na závalu není a býti ani nemůže, když odprodej ten stal by se za účelem splnění zákonné povinnosti, stěžovateli jako otci vůči navrhovatelkám jako dcerám předpisem Šu 1220 obč. zák. uložené.

## Čís. 3683.

Postoupil-li věřitel celou pohledávku několika osobám, jest pravým věřitelem ten, komu byla dříve postoupena. Zví-li dlužník o tomto několikrátém postupu dříve, než platil, jest povinen platiti tomuto dle času dřívějšímu postupníku. Popírá-li postupitel postup pohledávky, jest na postupníku, by domohl se nejprve na postupiteli sporem zjištění postupu. Teprve pak může nastupovati o plnění na postoupeného dlužníka.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1924, Rv I 1650/23.)

Žalobce domáhal se na žalované záložně zaplacení pohledávky, postoupené prý mu Vratislavem S-em. Žalovaná namítla, že Vratislav S. postoupil zažalovanou pohledávku firmě bratři N. O b a n i ž š í s o u d y uznaly dle žaloby, majíce za to, že postup pohledávky na žalobce se stal dříve než na firmu bratři N. N e j v y š š í s o u d žalobu pro tentokráte zamítl.

## D ů v o d y:

Postup pohledávky uskutečňuje se platně již smlouvou mezi postupitelem a postupníkem bez spolupůsobení postoupeného dlužníka a ne-